

pligtige Mandskab, som buer, skal have en passende Indsvælse til Værn for Landet i Nødens Stund. Det skal være to Led af samme Forsvar med en fælles Opgave; den naturligvis at forsvare Landet. Nu vil man uddanne aarligt, Flexaltet 900 Mand, Ministeren 950 Mand; den Forskel har nu ikke så Stort at sige til Flaaden. Vi have tilbage omtrent 9,000 Mand eller mellem 8 og 9,000 Mand til Hæren. Jeg er overbevist om, at vi ville have 9,000 Mand tilbage, hvis Sæssionerne behandlede Bernepligtsloven noget anderledes, end de i de senere Aar have gjort paa flere Steder; men dette kommer nærmest Opfyldelsen af Loven; hvorimod jeg ingen Tvivl har om, at Mandskabet er tilfede. Nu bliver da Spørgsmaalet, hvor meget tør vi aarligt anvende for at uddanne de 900 Mand og gjøre dem brugelige til Landets Forsvar, og hvor meget blive vi nødt til at anvende, naar vi ville bruge de 9,000 eller lad mig sige de 8,100 Mand, saa at vi altsaa tage $\frac{1}{10}$ til Flaaden og $\frac{1}{10}$ til Hæren? Jeg kan, som sagt, i Principet være enig deri; fremdeles forholdsvist større Bægt paa Flaaden end hidtil. Det er godtgjort ved tidligere Bevillinger, og jeg tror, at det vil blive godtgjort fra hvilkensomhelst Side i Udvalget ved Bevillingerne idag. Flexaltet er, som sagt, gaaet ind paa Ministerens Forslag i alt Væsentligt. Spørgsmaalet om Indkaldelsen af 3 Aars Mandskab i 30 Dage er i finantseel Henseende en meget ringe Sum. Man har regnet den til 25,000 Kr. Jeg har havt Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt, men man har fremdeles fastholdt, at det var rigtigt. Imidlertid har Regjeringen tidligere foreslaaet 15 Dage, og hvis saa var, var baade den personlige Udelse og den finantseelle Byrde mindre, men ligeoverfor de finantseelle Hensyn har det ikke Noget at sige. Altsaa har det ærede Mindretal tiltraadt Regjeringens Forslag iaar. Hvad siger nu Regjeringsforslaget med Hensyn til det Finantseelle? Naar vi tage de nuværende Lønninger som Maalestof, andrager Regjeringsforslaget 4,829,000 Kr. Deraf vil det ærede Medlem fra Leire (Solstein-Ledreborg) spare 125,000 Kr. og saar altsaa tilbage 4,704,000 Kr. Naar jeg gaar tilbage til 1874—75, — skjøndt naar jeg tager 1874—75 bliver det mindre. — men til 1875—76, er det 3,904,000 Kr. Det vil efterhaanden gjennem de aarligt forøgede Bevillinger blive et Beløb af ca. 800,000 Kr., som § 23 bliver større endda. Men fastholder jeg de 5 Aars Gjennemsnit, vil dette Beløb blive ca. 650,000 Kr. Nu vil jeg sige, at selvfølgelig maa man betænke, at den høitærede Minister har ogsaa loyalt opgjort, hvad hans nye Lønninger vilde føre Marinen til. De ville føre Marinen til 5,157,000 Kr., forholdsvist vil der være et Fradrag 134,000 Kr. det bliver altsaa godt 5,000,000 Kroner. Jeg tilføjer, at jeg tror, at det er fuldstændig

rigtigt at holde Spørgsmaalet om de nye Lønninger udenfor; man kan nok henvise til, at de ville komme, men skal man sammenligne, hvad Ordningen har kostet før, og hvad den koster nu, tror jeg, at Lønningsspørgsmaalet, Forhøielsen eller Reduktionen, billigtvis bør udelades; thi jeg indrømmer, at vi ved i en Række af Aar at give Lønningstillæg, som her er holdt udenfor Betragtningen, have forhøiet Budgettet. Idet jeg nu har nævnt, at dette vil komme med, bliver jeg ved ca. 4,700,000 Kr., Naar vi nu anvende dette paa at faae uddannet 900 Mand, saa sige de Herrer dernæst: Sa, men hvad vi nu give mere til Marinen, det spare vi ved vore Forslag paa Hæren. Nei, mine Herrer! De spare ikke en Skilling; det er en ren Misforstaaelse. Det, de hyde, komme de af med, men det, de forlange, faae de ikke. Den Regel, de acceptere, komme de til at betale, men den Regel, de have gaaet i 8 Aar for at faae Andre til at acceptere og betale, den faae de aldrig betalt. Den Logik, at hvad de give extra ud over, hvad de tidligere have givet, det spare de paa Hæren, er fuldstændig urigtig; de spare ikke en Skilling. Naar Thinget følger Flexaltet idag, — og jeg skal ikke græde over det imorgen, jeg har kun den Opgave her at tydeliggjøre min Stilling, og jeg skal tilvise boie mig villig under en Føltethingsbeslutning, selv om den gaar finantseelt høiere, end jeg finder rigtig — og de helt og rundt ud give det, fordi de tro, — at det i og for sig er forvarligt, saa siger jeg: Er det finantseelt forvarligt, kan jeg kalde det en patriotisk Handling, som jeg skal boie mig for; men de Herrer skulle ikke bagester sige, at naar de have gjort det, spare de det paa Hæren; det gjøre de aldrig; det komme de ikke til. Vi have 8 Aars Erfaring, og de kunne gjerne tage 8 og 8 Aar til, om de have lyst; det sker ikke, det er sikkert, fordi en Krigsbestyrelse altid staar stærkere paa sit Nuværende. I Henseende til Flaaden have vi fra et almindeligt Hensyn til Mandskabets personlige Udelse o. desl. ingen som helst Interesse af nogen Revision; der er intet Pres fra vor Side; der er ingen af den Slags Fordele, at opnaa ved en Revision af Flaadeloven, men en Revision af Hæreloven, den har Interesse for os, fordi vi søle os overbeviste om, at vi derigenom kunne naae at indskrænke Antallet af personlige Byrder for Besoltingen — for ni Tiendedelen af de Bærnepligtige, og det ved Krigsbestyrelsen og Alle, der staa paa dens Side, ligesaa vel, som vi vide det selv. Derfor siger jeg, at det, de gjøre her, skulde de gjøre saaledes, at de ikke lade den venstre Haand vide, hvad den høire gjør. De skulle helt og fuldt ud idag give Marineministeren, hvad de unde ham med Hensyn til Flaaden, men de skulle ikke mene eller faae Nogen uden for denne Sal til at tro, at de ved at stille dette op ud over, hvad de tidligere have vedtaget for Flaaden, spare No-